

SLUŽBENI LIST

REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Godina IV - Broj 1	Petak, 13. januara/siječnja 1995. SARAJEVO	Akontacija preplate se utvrđuje kvartalno
--------------------	---	---

1

Na osnovu Amandmana LI tačke 5. stav 3. na Ustav Republike Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 19a. Zakona o primjeni Zakona o finansiranju općih društvenih potreba ("Službeni list RBiH", br. 11/92, 3/93, 19/93, 27/93 i 13/94), Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vlade Republike Bosne i Hercegovine, donosi

m

ODLUKU

O USTUPANJU IZVORNIH PRIHODA REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE OKRUGU BIHAĆ, OKRUGU GORAŽDE I OKRUGU TUZLA ZA OPĆINU SREBRENICA

I

Ustupaju se Okrugu Bihać i Okrugu Goražde izvorni prihodi Republike Bosne i Hercegovine za finansiranje općih društvenih potreba okruga do nivoa ostvarenih izvornih prihoda na području Okruga Bihać i Okruga Goražde.

Ustupaju se Okrugu Tuzla izvorni prihodi Republike Bosne i Hercegovine za finansiranje općih društvenih potreba općine Srebrenica, do nivoa ostvarenih izvornih prihoda na području općine Srebrenica.

II

Prihodi iz tačke I ove odluke naplaćivat će se u sredstvima plaćanja u kojima se ostvaruju: promet, plate i druga primanja.

III

Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom listu RBiH".

3

Na osnovu člana 34. stav 1. Zakona o Vladi Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni list RBiH", broj 13/94), Vlada Republike Bosne i Hercegovine, donosi

PR broj 1731/95
10. januara 1995. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva RBiH,
Alija Izetbegović, s. r.

2

Na osnovu čl. 2. i 6. Zakona o pomilovanju ("Službeni list SRBiH", broj 17/77 i "Službeni list RBiH", br. 6/92 i 13/94) i člana 49. stav 2. Poslovnika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, na sjednici od 10. januara 1995. godine, donijelo je

**ODLUKU
O ABOLICIJI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI**

I

Oslobada se od daljeg krivičnog postupka, u cilju razmjene za lica zarobljena od strane agresora:

1. ŠKOLNIK (Momčila) VUKAŠIN.

II

Odluka stupa na snagu danom izvršene razmjene.

III

Ovlašćuje se Državna komisija za razmjenu ratnih zarobljenika da izvrši provodenje ove odluke.

IV

Odluku objaviti u "Službenom listu RBiH".

Broj 02-248-16/95
10. januara 1995. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva RBiH,
Alija Izetbegović, s. r.

UREDBU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEDU
VLADE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

I

VLADE MALEZIJE
ZA UNAPREDENJE I ZAŠTITU INVESTICIJA

Član 1.

Ratificuje se Sporazum između Vlade Republike Bosne i Hercegovine i Vlade Malezije za unapredjenje i zaštitu investicija, potpisani 16. decembra 1994. godine u Zagrebu, u tri originala, na bosanskom, Bahasa malajskom i engleskom jeziku.

Tekst Sporazuma na bosanskom jeziku glasi:

**S P O R A Z U M
IZMEDU
VLADE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE
I
VLADE MALEZIJE
ZA UNAPREDENJE I ZAŠTITU INVESTICIJA**

Vlada Republike Bosne i Hercegovine i Vlada Malezije (u daljem tekstu: "Ugovorne strane"):
U želji da prošire i prodube ekonomsku i industrijsku saradnju na dugoročnoj osnovi, a naročito, da stvore povoljne uslove za ulaganja od strane investitora jedne ugovorne strane na teritoriji druge ugovorne strane;
Shvatajući potrebu da investitori obiju ugovornih strana zaštite investicije i da se stimuliše protok investicija i individualne privatne inicijative u želji za ekonomskim prosperitetom obiju ugovornih strana;
Sporazumjele su se sljedeće:

Član 1.

Definicije

1. U svrhu ovog sporazuma:

- (a) "investicije" označava svaku vrstu sredstava a posebno, mada ne isključivo, uključuje:
 - (i) pokretnu i nepokretnu imovinu i sva druga imovinska prava kao što su hipoteke, retencionalno pravo i jamstvo;
 - (ii) akcije, dionice i obveznice kompanija ili kamate u vlasništvu tih kompanija;
 - (iii) potraživanje novca ili potraživanje ma kojeg izvršenja koje ima finansijsku vrijednost;
 - (iv) intelektualna i industrijska imovinska prava, uključujući prava koja se odnose na zaštićena autorska prava, patente, zaštitni znak, zaštitne nazive artikala, industrijski dizajn, tehničke procese i know-how i pravo poslovanja pod imenom kupljene tvrtke;
 - (v) poslovne koncesije prenese zapisani i prema ugovoru, uključujući koncesije za istraživanje, obradu, vodenje ili istraživanje prirodnih bogatstava;
 - (b) "prihodi" znači iznos dobiven putem investicije a naročito, mada ne isključivo, uključuje profite, kamate, višak kapitala, dividende, najamnine ili provizije;
 - (c) "investitor" znači:
 - (i) svako fizičko lice koje ima državljanstvo ili stalno mjesto boravka u zemlji ugovorne strane u skladu sa njenim zakonom; ili
 - (ii) svaka korporacija, partnerstvo, trust, zajedničko ulaganje, organizacija, udruženje ili preduzeće zakonski konstituirano ili propisano osnovano u skladu sa važećim zakonima te ugovorne strane;
 - (d) "teritorija" znači:
 - (i) u odnosu na Maleziju, sva kopnena teritorija Federacije Malezije, teritorijalne vode, njihovo dno i podzemlje i vazdušni prostor iznad;
 - (ii) u odnosu na Republiku Bosnu i Hercegovinu, sva kopnena teritorija Republike Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, njihovo dno i podzemlje i vazdušni prostor iznad;
 - (e) "slobodno upotrebljiva valuta" dolar Sjedinjenih Američkih Država, funta sterling, njemačka marka, japski yen ili druga valuta koja se u velikoj mjeri koristi u izvršenju plaćanja u međunarodnim transakcijama i kojom se u velikoj mjeri trguje na glavnim deviznim tržištima;
2. (a) Termin "investicije" na koje se poziva u paragrafu 1 (a) jedino će se odnositi na sve investicije koje se vrše u skladu sa zakonima, propisima i nacionalnoj politici ugovornih strana;
- (b) Bilo koja promjena oblika u kojem su sredstva investi-

rana, neće utjecati na njihovu klasifikaciju pod uslovom da ta promjena nije u suprotnosti sa odobrenjem, ako ga ima, koje se da u odnosu na prvo bitno investirana sredstva.

Član 2.

Unapređenje i zaštita investicija

1. Svaka od ugovornih strana će unaprijedivati i stvarati povoljne uslove za investitore druge ugovorne strane kako bi ulagale kapital na njenoj teritoriji, te će u skladu sa njenim zakonima, propisima i nacionalnom politikom, dopustiti takve investicije.

2. Investicijama investitora svake od ugovornih strana će u svakoj dobi biti dat pravedan i ravnopravan tretman i uživaće punu i adekvatnu zaštitu i sigurnost na teritoriji druge ugovorne strane.

Član 3.

Odredbe najpovlaštenije nacije

1. Investicije koje su preduzeli investitori bilo koje od ugovornih strana na teritoriji druge ugovorne strane će imati fer i pravedan tretman, ne manje povoljan od onog datog za investicije izvršene od strane investitora neke treće države.

2. Investitor jedne od ugovornih strana čije investicije na teritoriji druge ugovorne strane trpe gubitke zbog rata ili drugog oružanog sukoba, revolucije, nacionalnog vanrednog stanja, bune, ustanka, nereda na teritoriji ove druge ugovorne strane dobitće od ove druge ugovorne strane tretman, u vezi sa restitucijom, odštetom, kompenzacijom ili drugim rješenjem, ne manje povoljnim od onih koje je druga ugovorna strana dala investitorima neke treće države.

3. Odredbe ovog sporazuma koje se odnose na dobijanje tretmana koji nije manje povoljan od onog koji je dodijeljen investitorima neke treće države neće biti sastavljene tako da obavežu jednu od ugovornih strana da investitorima druge strane pruži prednost bilo kojeg tretmana, povlastice, ili privilegije koje proističu iz:

- a) bilo koje postojeće ili buduće carinske unije, bezcarinske zone, zajedničkog tržišta, monetarne unije ili sličnog međunarodnog sporazuma ili drugog oblika regionalne saradnje kojem je bilo koja od ugovornih strana potpisnica ili može postati potpisnica; ili usvajanja sporazuma kojim treba da dode do formiranja ili proširenja takve unije ili područja u razumnom vremenskom roku; ili
- b) bilo kojeg međunarodnog sporazuma ili aranžmana koji se bilo u cijelosti bilo njegovin; glavnim dijelom odnosi na oporezivanje ili bilo kojeg domaćeg zakonodavstva koje se bilo u cijelosti bilo njegovim glavnim dijelom odnosi na oporezivanje.

Član 4.**Eksproprijacija**

Nijedna od ugovornih strana neće preduzeti nikakve mjere eksproprijacije ili nacionalizacije koje se odnose na investicije ili investitore druge ugovorne strane, osim pod sljedećim uslovima:

- (a) kada su mjere preduzete u zakonske svrhe i prema propisnom zakonskom postupku;
- (b) kada mjere nisu diskriminatorske;
- (c) kada su mjere propaćene odredbama za plaćanje brze, adekvatne i efikasne kompenzacije. Ta kompenzacija će biti u iznosu tržišne vrijednosti investicija koja se utvrđuje neposredno prije no što mjere lišavanja imovine postanu javne, i moći će se slobodno transferisati u slobodno upotrebljive valute ugovorne strane. Svako neopravданo kašnjenje u plaćanju kompenzacije polučice odgovarajuću kamatu po komercijalnoj racionalnoj stopi kako se obje strane dogovore ili po onoj stopi koja je predviđena zakonom.

Član 5.**Repatrijacija investicije**

1. Svaka ugovorna strana će, podložno njenim zakonima, regulativama i nacionalnim politikama, dozvoliti, bez neopravdanog kašnjenja, slobodan transfer plaćanja u upotrebljivoj valuti:

- (a) Neto profita, dividendi, tantijema, tehničke pomoći i tehničke naknade, kamatnih i drugih tekućih prihoda, koji nastaju iz bilo koje investicije investitora druge ugovorne strane;
 - (b) prihoda koji nastaju iz ukupne ili djelimične likvidacije bilo koje investicije koju učini investitor druge ugovorne strane;
 - (c) novčanih sredstava iz pozajmica/zajmova koji je dao investitor jedne od ugovornih strana investitoru druge ugovorne strane i koja su obje ugovorne strane potvrdile kao investiciju;
 - (d) zarada i drugih naknada državljanima druge ugovorne strane koji su zaposleni i kojima je dozvoljeno da rade na nekoj investiciji na teritoriji druge ugovorne strane;
2. Kurs koji će se primjenjivati na transfere iz paragrafa 1 ovog člana biće kurs koji će prevladavati u vrijeme doznake sredstava.
3. Ugovorne strane se obavezuju da dodijele transferu pomenutom u paragrafu 1 ovog člana tretman koji je jednakov povoljan kao i onaj koji se daje transferu koji proističe iz investicija investitora neke treće zemlje.

Član 6.**Rješavanje investicionih sporova između jedne ugovorne strane i investitora druge ugovorne strane**

1. Svaka od ugovornih strana pristaje da se podnese Međunarodnom centru za rješavanje investicionih sporova (u daljem tekstu: Centar) na rješavanje bilo koji spor do koga dode između ugovornih strana i investitora druge ugovorne strane putem pomirenja ili arbitraže prema Konvenciji za rješavanje investicionih sporova između država i državljanja drugih država koja je otvorena za potpis u Washingtonu D. C. 18. marta 1965. što uključuje:

- (a) obavezu koja je preuzeta od te ugovorne strane sa investitorom druge ugovorne strane u vezi sa investicijom od tog investitora; ili
- (b) navodnog kršenja bilo kog prava prenijetog ili stvorenog ovim sporazumom u odnosu na investiciju tog investitora.

2. Kompanija, koja je inkorporirana ili konstituirana prema zakonima koji su na snazi na teritoriji jedne od ugovornih strana

i u kojoj je prije no što je došlo do tog spora većina dionica pripadala investitorima druge ugovorne strane, biće tretirana u skladu sa članom 25 (2) (b) Konvencije u svrhe ove Konvencije kao kompanija druge ugovorne strane.

3. (a) Ako dode do spora pomenutog u paragrapu 1, ugovorna strana i investitor koji je u pitanju nastojače rješiti spor putem konsultacija i pregovora. Ako spor ne može biti rješen na taj način u roku od tri (3) mjeseca, i ako investitor koji je u pitanju također pristane da u pismenoj formi podnese spor Centru za rješavanje spora putem pomirenja ili arbitraže prema ovoj Konvenciji, bilo koja strana u tom sporu može započeti postupak, uputivši u tu svrhu zahtjev generalnom sekretaru Centra kao što je to predviđeno članovima 28. i 36. Konvencije, pod uslovom da investitor koji je u pitanju ne podnese spor sudovima, administrativnim tribunalima ili agencijama sa odgovarajućom jurisdikcijom ugovorne strane koja je strana u sporu.

(b) u slučaju da postoji nesuglasnost oko toga da li više odgovara postupak pomirenja ili arbitraže, prevladaće mišljenje investitora koji je u pitanju. Ugovorna strana koja je strana u ovom sporu neće se pozvati, u vidu prigovora, odbrane ili prava na odštetu, u bilo kojoj fazi postupka ili sprovodenja odluke, na činjenicu da je investitor koji je druga strana u sporu dobio ili će dobiti, shodno ugovoru o osiguranju i garanciji, odštetu ili neku drugu nadoknadu za sve ili dio njegovih gubaka ili šteta.

4. Nijedna od ugovornih strana neće nastaviti putem diplomatskih kanala bilo koji spor koji se odnosi na Centar osim ako:

- (a) generalni sekretar Centra, komisija za pomirenje ili arbitražni sud kojeg je Centar konstituisao, ne odluči da spor nije pod jurisdikcijom Centra; ili
- (b) se druga ugovorna strana ne povrnuje ili ne ispoštuje bilo koju odluku koju donesene arbitražni sud.

Član 7.**Rješavanje sporova između ugovornih strana**

1. Sporovi između ugovornih strana koji se odnose na interpretaciju ili primjenu ovog sporazuma treba da se, ako je to moguće, rješi putem diplomatskih kanala.

2. Ako se spor između ugovornih strana ne može rješiti, on će po zahtjevu bilo koje od ugovornih strana biti podnesean arbitražnom sudu.

3. Taj arbitražni sud će se konstituisati za svaki pojedinačni slučaj na sljedeći način. U roku od dva mjeseca po prijemu zahtjeva za arbitražu, svaka od ugovornih strana će imenovati jednog člana suda. Ova dva člana će zatim izabrati državljanina neke treće države koji će po pristanku obje ugovorne strane biti imenovan za predsjedavajućeg suda. Predsjedavajući će biti imenovan u roku od dva (2) mjeseca od dana imenovanja druga dva člana.

4. Ako u rokovima koji su određeni u paragrapu 3 ovog člana ne dode do potrebnog imenovanja, bilo koja od ugovornih strana može, u odsustvu nekog drugog sporazuma, pozvati predsjednika Međunarodnog suda pravde da on izvrši potrebna imenovanja. Ako je predsjednik državljanin jedne od ugovornih strana ili ako je na neki drugi način spriječen u vršenju navedene funkcije, pozvće se potpredsjednik da on izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsjednik državljanin bilo koje od ugovornih strana ili ako je on također spriječen u obavljanju navedene funkcije, pozvće se član Međunarodnog suda pravde koji je sljedeći na redu po starini i koji nije državljanin bilo koje od ugovornih strana da izvrši potrebna imenovanja.

5. Arbitražni sud će donijeti svoju odluku većinom glasova. Ta odluka će biti obavezujuća za obje ugovorne strane. Svaka od ugovornih strana snosiće troškove svog člana u sudu i njegovog zastupanja u arbitražnom postupku; troškovi predsjedavajućeg kao i ostale troškove snosiće podjednako ugovorne strane. Međutim, sud može u svojoj odluci naložiti da veći dio

troškova snosi jedna od dvije ugovorne strane, i ova odluka će biti obavezujuća za obje ugovorne strane. Sud će odlučiti o svojem postupku.

Član 8.

Subrogacija

Ako jedna ugovorna strana izvrši plaćanje bilo kom od svojih investitora po osnovu garancije koju je on dao u odnosu na investiciju, druga ugovorna strana će, bez štete po prava prvonavedene ugovorne strane, shodno članu 6, potvrditi prenos bilo kog prava ili zahtjeva tog državljanina ili kompanije prvonavedenoj ugovornoj strani i subrogaciju prvonavedene ugovorne strane bilo kojem pravu ili zahtjevu.

Član 9.

Primjena na investicije

Ovaj sporazum će se primjenjivati na investicije koje su izvršene na teritoriji jedne od ugovornih strana, u skladu sa njenim zakonima, regulativama ili nacionalnim politikama, od strane investitora druge ugovorne strane prije kao i nakon stupanja ovog sporazuma na snagu.

Član 10.

Stupanje na snagu, trajanje i otkazivanje sporazuma

1. Ovaj sporazum će stupiti na snagu trideset (30) dana nakon kasnijeg datuma kada su vlade ugovornih strana jedna

Član 3.

Ova uredba stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom listu RBiH".

V broj 4/95
8. januara 1995. godine
Sarajevo

4

Na osnovu čl. 6. i 7. Zakona o humanitarnoj pomoći ("Službeni list RBiH", br. 8/94 i 13/94), Vlada Republike Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU O BLIŽIM USLOVIMA ZA OBEZBJEDIVANJE I DISTRIBUCIJU HUMANITARNE POMOĆI

I

Ovom odlukom utvrđuju se bliži uslovi za obezbjedivanje i distribuciju humanitarne pomoći u Republici Bosni i Hercegovini i obaveza humanitarnih organizacija i državnih organa u vezi obezbjedenja i distribucije humanitarne pomoći.

II

Humanitarne organizacije, koje obezbjeduju robe humanitarnog karaktera sa Liste roba koja je sastavni dio ove odluke, samostalno vrše distribuciju raspoložovih roba.

III

Kada humanitarne organizacije, koje samostalno obezbedjuju i distribuiraju robe, obezbijede proizvode koji nisu na Listi roba iz tačke II ove odluke, dužne su te robe deponovati u najbliži distributivni logistički centar (u daljem tekstu: DLC) Ministarstva za izbjeglice i socijalnu politiku (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Ministarstvo i humanitarne organizacije zajednički distribuiraju robe iz stava 1. ove tačke, vodeći računa o volji donatora.

drugu obavijestile da su njihovi ustavni uslovi za stupanje na snagu ovog sporazuma zadovoljeni. Kasniji datum se odnosi na datum kada je poslato posljednje notifikaciono pismo.

2. Ovaj sporazum će ostati na snazi za period od deset (10) godina, i nastaviće da bude na snazi, osim ako se ne otkaže u skladu sa paragrafom 3 ovog člana.

3. Bilo koja ugovorna strana može uz slanje pismene obavijesti jednu (1) godinu unaprijed drugoj ugovornoj strani, otkazati ovaj sporazum na kraju početnog perioda od deset (10) godina ili u bilo koje vrijeme nakon toga.

4. U odnosu na investicije koje se vrše ili dobiju prije datuma otkazivanja ovog sporazuma, odredbe svih ili drugih članova ovog sporazuma će i dalje biti na snazi za period od deset (10) godina od datuma otkazivanja.

U POTVRDU OVOGA, dolje potpisani, za ovo propisno ovlašteni od njihovih vlada, potpisali su ovaj sporazum.

Sačinjeno u po dva originalna primjerka, u Zagrebu, dana 16. decembra 1994. godine, na bosanskom, Bahasa malajskom i na engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakautentični. U slučaju kakvog neslaganja u interpretaciji, engleski tekst će prevladati.

ZA VLADU REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Koluder Ibrahim

ZA VLADU MALEZIJE
Datak Abdullah Haji
Ahmad Badavi

Predsjednik
Vlade RBiH,
dr Haris Silajdžić, s. r.

IV

Humanitarne organizacije iz tačke II ove odluke ne mogu obezbjediti visokotarifne proizvode (nafta i naftni derivati, duhan i duhanske preradovine, alkoholna pića i kahva), kao robe humanitarnog karaktera. U slučaju da humanitarne organizacije obezbijede visokotarifne proizvode, dužne su ih depnovati u najbližem DLC i nemaju pravo učestvovati u njihovoj distribuciji.

V

Humanitarne organizacije iz tačke II ove odluke dužne su predati 15% od ukupne količine robe, prilikom svakog uvoza Ministarstvu i deponovati je u najbliži DLC.

VI

Preduzeća koja vrše uvoz i promet robe u komercijalne svrhe samostalno ili sa humanitarnim organizacijama, dužne su prije puštanja u promet predati 15% od ukupne vrijednosti robe prilikom svakog uvoza Ministarstvu i deponovati je u najbliži DLC.

Ako su predmet prometa i usluga robe visokotarifni proizvodi, ti proizvodi upućuju se u najbliže carinsko skladište.

Ministarstvo finansija izvršit će prodaju visokotarifnih proizvoda u vrijeme i po cijenama koje utvrdi Vlada Republike Bosne i Hercegovine.

Prihod od prodaje visokotarifnih roba predstavlja prihod republičkog budžeta.

VII

Ministarstvo i Državna direkcija robnih rezervi nisu dužni izdvajati 15% od uvezene količine robe.